

gode. Formålet er at få skabt den bedste udviklingsbistand.

Imidlertid er det Det Konservative Folkepartis opfattelse, at den proces, vi er inde i med hensyn til udviklingsbistanden, er god. Regeringen fremlagde i januar 2002 redegørelsen »En verden til forskel«, der udstikker linjerne for dansk udviklingspolitik i årene frem til 2008. Denne redegørelse er fornyet med den, der udkom i juli 2003. Prioriteterne er klare: Der skal fokusere på fattigdomsbekæmpelse, herunder særligt kvinder og børn. Kvinder er fantastisk vigtige, når det drejer sig om fattigdomsbekæmpelse, da kvinderne ofte har ansvaret for familien og dennes forsørgelse.

Herudover fokuseres der på uddannelse, sundhed og vand. Også aids og hiv står højt på dagsordenen. Indsatsen for at styrke forureningsbekæmpelsen og miljøindsatsen har også fået høj prioritet. Det samme gælder spørgsmålet om menneskerettigheder og ligestilling.

Det er væsentligt at kunne justere udviklingsbistanden, så den hele tiden tager højde for globale problemer og udfordringer. Verdens nye udfordring er terrorisme og bekæmpelse af demne.

Her har regeringen iværksat et særligt initiativ, der sigter på at fremme dialog og menneskerettigheder i den arabiske verden. Undertrykkelse og afmagt avler modtryk, og mange unge finder formentlig i terrorbevægelserne og i den radikale islam et sted, hvor de kan få afløb for deres frustrationer. Dette skal vi forsøge at få ændret gennem dialogen med denne del af verden, der mange steder ikke regner menneskerettigheder for noget.

Hvis Kristendemokraternes forslag blev vedtaget, ville det betyde, at udviklingsbistanden i en årrække ikke ville kunne imødekomme morgendagens udfordringer. Bistanden evalueres løbende, og det er faktisk det allerbedste redskab.

På baggrund heraf afvises forslaget.

Formanden:

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

I SF er vi positive over for forslaget fra Kristendemokraterne.

Jeg synes egentlig ikke, det er rimeligt, som det er blevet af nogle af ordførerne heroppe, at skyde det ned med, at det vil handlingslamme.

Der er brugt forskellige ord, men indholdet har været det samme: Det vil handlingslamme, hvad en regering kan gøre i de næste 4 år. Det synes jeg faktisk ikke er fair over for forslaget, som det er beskrevet af hr. Jann Sjørnsen.

Når vi er positive over for det, skal det også ses på baggrund af regeringens politik, der har overskriften »En verden til forskel«. Det må jeg sige: Ja, det er en verden til forskel på mere end en måde.

Det har betydet væsentlig færre penge til bistandspolitik fra Danmarks side. Men det har også betydet en fuldstændig ændring i den måde, man tager nye områder ind i bistandspolitikken på, for det er faktisk sket uden den brede og grundige debat, der har været en tradition for herhjemme. Nu er det selvfølgelig ikke alle traditioner, der er gode, fordi det bare har været på den måde. Men man må jo sige, at når man tager noget så grundlæggende som nye dimensioner ind i bistandspolitik, der er langsigtet – det er jo ikke sko, det handler om, det er noget, hvor man satser langsigtet – er det faktisk vigtigt, at man har nogle grundige diskussioner af: Hvorfor det? Med hvilket formål? Og hvordan skal det håndteres?

Jeg vil sige, at vi især synes godt om anden halvdel af forslaget. Man kan sige om første halvdel, som hr. Troels Lund Poulsen nærmest fik gjort til et analyseafsnit, hvilket det jo ikke helt er i forslaget, at den selvfølgelig er interessant. Men der er jo nogle grundlæggende ting, som trods alt ikke er forandret, nemlig fattigdomsorienteringen.

Der, hvor forandringerne ligger, og der, hvor der især er et behov for at diskutere dem, er på den anden halvdel, som jo er en blanding af forskellige ting. Det er nogle af de temaer, regeringen har taget ind og gjort relativt centrale, ikke nødvendigvis, fordi de har fået særlig mange penge, men alligevel har den gjort dem til et vigtigt omdrejningspunkt for sin bistandspolitik. Det er spørgsmål om terrorbekæmpelse, det er spørgsmål om udenrigspolitikken som instrument i bistandspolitikken. Det er spørgsmål om nærområderne.

Kl. 19.00

Men det er også spørgsmål om nogle af de ting, som kommer i kraft af globaliseringen, og som får stigende betydning, f.eks. verdenshandelen, og det er klart, at der er et stort behov for, at vi får ordentligt belyst, hvordan vores politik er, når det drejer sig om verdenshandelen og li-